

de STEM van de LAATSTE BAZUIN

45^e jaargang nr. 77, zomer 2019

*Driemaandelijks uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Pinksterbede

Geest der kennis. Geest der waarheid.

Der genade der gebeen!

Leer ons wandelen bij uw klaarheid

in de heil verborgen heen!

Doe ons Abba Vader bidden,

zeggen Jezus onzen Heer.

Geven U in alles de eer.

Zweef in der gemeente midden,

om te Heil-gen offerand.

In hun hart en mond en hand.

Trooster, Zalver, Gij zult komen.

Op het gebed, door U verwekt!

Van Uw zegens van Uw stromen

wordt eens de aarde gans bedekt!

Liefde en ijver zullen blaken

waar reeds alles scheen verkwijnd.

Als de Pinkster zon verschijnt.

Noorderwind o wil ontwaken,

Zuiderwind doorwaai de hof.

Heilge Geest U zij de lof.

N. van Bemmelen

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'

Herenweg 7 bis

3513 CA Utrecht

Telefoon: 030 230 07 44

www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Wilhelminastraat 21

2011 VJ Haarlem

ijlmstraetemans@planet.nl

www.hazknederland.org

Abonnementen worden

gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561

of via e-mail:

info@uitgeverijdekandelaar.nl

Overname van artikelen alleen

met toestemming, ongewijzigd

en met bronvermelding.

Redactie:

R.C. Boekhout

Hoofredactie:

J.L.M. Straetemans

Productie en lay-out:

Vanderperk Groep

Van Leeuwenhoekweg 3

2964 LJ Groot-Ammers

0184 - 688 377

ISSN: 1568 - 3419

Ontmoetingsdag 2019

Op 15 juni werd in Nieuwegein de 18^e ontmoetingsdag gehouden met als thema: Die is, Die was en Die komen zal, 'schoonheid' en 'vreugde' in Hem: in Wie Hij is en wat Hij schenkt. Hieronder wordt de gehouden inleiding in zijn geheel weergegeven.

Ontmoetingsdag achttien

De bedoeling van deze achttiende ontmoetingsdag is om in alle eenvoud en oprechtheid gelovigen uit verschillende richtingen te ontmoeten en vanuit de Bijbel met elkaar te spreken over de schoonheid en vreugde van de komende Jezus Christus. De Heiland heeft gebeden voor de eenheid van Zijn volgelingen in het Hoge priesterlijk gebed (Joh.17) 'opdat zij allen één zijn' (Jh.17:21a). Het is deze eenheid van christenen waartoe wij oproepen in het bijzonder tot de leer van de Bijbel zoals aanwezig in de kerk in de eerste eeuw.

Liefde, een lied van de liefde

Jezus Christus, de Zoon van God, heeft uit liefde voor ons zondaren het offer van Zijn leven gebracht aan het kruis. Door de hele Bijbel wordt ons deze liefde van de Heer gepredikt. De meest innige, tedere, beelden worden gebruikt om ons tot wederliefde te bewegen. Hoe krachtig en intens klinken de liefde en het verlangen van en naar elkaar niet in het Hooglied:

het lied der liederen, het lied van de liefde, het uitnemendste, het voortreffelijkste lied. In dit lied van de liefde zien we de kenmerkende betrekking tussen Christus en Zijn gemeente; tussen de Bruidegom en Zijn bruid. Een liefhebbende bruid die in Hl.5:10-16 getuigt van Jezus Christus: haar Liefste. Zij legt dit getuigenis af naar aanleiding van de vraag: Hl.5:9 'Wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, o gij schoonste onder de vrouwen! wat is uw Liefste meer dan een ander liefste, dat gij ons zo bezwoeren hebt!'. Het antwoord lezen wij in Hl.5:16: '...al wat aan Hem is, is gans begeerlijk. Zulk een is mijn Liefste; ja, zulk een is mijn Vriend, gij dochters van Jeruzalem!'. Jezus Christus: 'al wat aan hem is' alles, het geheel: begeerlijk, bekoorlijk, dierbaar, gewenst. Wat een beeld van Christus wordt ons hier getoond, wat een schoonheid, wat een glans. De bruid getuigt aangaande Christus: Hl.5:10: 'Mijn Liefste is blank en rood'. Mijn Liefste is blank betekent: Jezus is de Reine, de Heilige, de Zondeloze. Mijn Liefste is rood betekent: Christus is de Drager en Verzoener van onze zonden. Jezus Christus, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt. De bruid verlangt ernaar haar Bruidegom te ontmoeten, want haar liefde voor Hem beheerst haar hele leven. Deze Bruidegom verlangt ernaar

Zijn bruid te ontmoeten. Hij heeft haar immers lief; Hij heeft Zijn leven, ook voor haar, gegeven aan het kruis.

Het verlangen zoals aanwezig in de kerk in het begin

Het kenmerk van de kerk van de eerste drie eeuwen was toch o.a. een vurig verlangen, een diep en heilig heimwee naar Zijn beloofde wederkomst. Dit komt tot uitdrukking in de naam van de gemeente, Éfeze, in de eerste brief van de Openbaring van Johannes 2:1. De Bijbel leert ons dat een naam het wezen kan uitdrukken. 1Sm.25:25: 'Nabal; want gelijk zijn naam is, alzo is hij; zijn naam is Nabal, en dwaasheid is bij hem;'. De naam Nabal betekent dwaas. Éfeze betekent verlangen en welgevallen. Daarom is deze eerste gemeente, Éfeze, standaard en maatstaf hoe een christelijke gemeente zich naar de voorschriften, ordeningen en instellingen van Jezus moet gedragen. Bij Zijn wederkomst wil de Heer Zijn kerk terugvinden zoals Hij haar heeft gesticht. De verwachting van een spoedige wederkomst van Christus was kenmerkend voor deze gemeente. Ze was vol verlangen om niet alleen Joden en heidenen tot Christus te brengen, maar ook om als een prachtig getooide bruid de Heer tegemoet te gaan (2Kor.11:2) en daartoe was ze, door de Heer, ingericht en toegerust met ambten, gaven en sacramenten. Deze eerste gemeente had een diep en heilig heimwee naar Zijn beloofde wederkomst in heerlijkheid,

daarom had de Heer ook een welgevallen aan haar. De verwachting en het verlangen van deze gemeente is kenmerkend voor de totale kerk in de begintijd. In het hart van de eerste kerk is het verlangen naar de wederkomst van de Heer diep aanwezig geweest. De eerste christengemeenten waren overtuigd van de komst van haar Heer en Zijn eeuwige Koninkrijk. Het geloof in dit rijk was hecht. De eerste discipelen leefden in de hoop dat de Heer tijdens hun leven zou terugkomen. Er was sprake van vreugde en verheuging in de aanstaande ontmoeting.

Jezus Christus: Bron van onuitsprekelijke vreugde, Zijn schoonheid

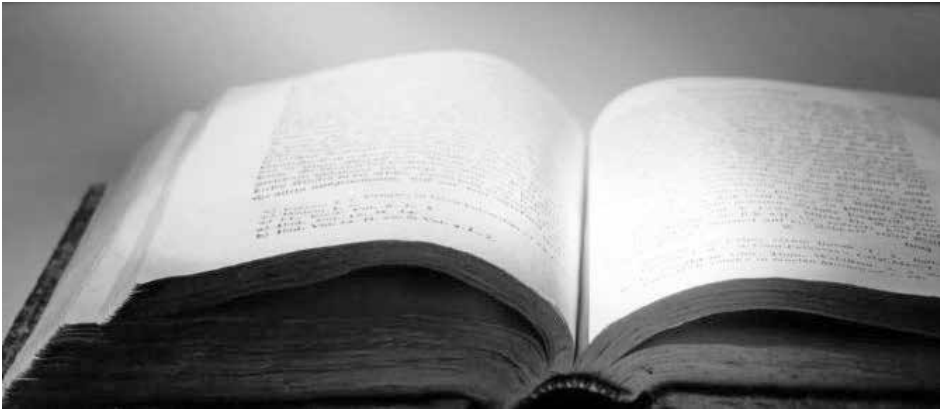
Ook nu mogen wij ons verblijden in de vreugde en de hoop van het Evangelie. Het Evangelie is toch de blijde boodschap van redding, behoud en eeuwig leven in Jezus Christus; dat grote verlossingswerk van Christus aan het kruis. Hij is uit de dood opgestaan, Hij leeft. Blijdschap in het lezen van de Bijbel; vreugde in het geschenk van het gebed, in ons persoonlijke wandelen en omgang en leven met de Heer. Blijdschap en vreugde over de ontmoeting met de Heer in de Erediensten; de zegeningen die de Heer ons ook daar wil schenken. De 'vreugde' in en van Christus 1Pt.1:8 'Denwelken gij niet gezien hebt, en nochtans liefhebt, in Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde;'. 'Hem

hebt gij lief (Agapé, het Griekse woord voor liefde)' wijst op de zuivere opofferende liefde; de liefde om niet. De Heere Jezus Christus hebben wij nog niet gezien maar wij verheugen ons nu al in Hem. Wij verheugen ons in Hem houdt in: vol vreugde; blijdschap; in jubel; verrukking; grote blijdschap. De schoonheid zoals wij die nu al mogen beleven in en met Christus en die ons, vanuit de Bijbel, wordt voorgesteld in de aanstaande ontmoeting, het zien van de Bruidegom van aangezicht tot aangezicht. Het eigenlijke wezen Gods kan niemand begrijpen of zich voorstellen. 1Kor.13:12: 'Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan [zullen] [wij] [zien] aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben'. In de oudheid werden spiegels gemaakt van gegoten metaal: brons of koper. Om ze goed weerkaatsend te krijgen/houden moesten ze regelmatig worden gepolijst. Desondanks hadden deze spiegels niet zo'n zuivere weerkaatsing als de moderne glazen spiegels. Het beeld dat men zag was veel donkerder, veel minder scherp dan de werkelijkheid. Een wazig beeld. Wat wij nu kennen en weten van God is zoals het vroeger was toen mensen keken in zo een spiegel. Nu kennen en begrijpen we de Heer nog onvolkomen; ten dele; niet compleet; onvolledig. Maar straks zullen wij de Heer zien van aangezicht tot aangezicht en de Heer kennen, zoals wij nu gekend

zijn door de Heer. 'Ik zal kennen' is met de liefde van de Heer volkomen gevuld zijn, ervaren en ook anderen zó zien. Wat een verlangen zou dat bij ons teweeg moeten brengen naar Hem, naar die dag. De 'schoonheid' van de Koning Jezus Christus. Js.33:17: 'Uw ogen zullen den Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien'. Uw ogen zullen de Koning zien in 'volle schoonheid', in 'zijn glorie'. Meteen daaropvolgend, dus verbonden aan dat zien van de Koning het zien van een ver gelegen land. Dat ver gelegen land is het hemelse (Hbr.11:14-16). Wij zien uit, wij verlangen naar een beter, dat is het hemelse, naar de stad van wie de Kunstenaar en Bouwmeester God Zélf is (Hbr.11:10).

Jezus komt terug

Onze hoop op Zijn wederkomst is gebaseerd op uitspraken van Jezus Zelf, die Hij voor de Hoge Raad, met de dood voor ogen, helder en duidelijk heeft uitgesproken. Toen de hogepriester, de aanklager, Jezus vroeg of Hij wilde bevestigen dat Hij de Christus was, de Zoon van God, antwoordde de Heer: '... gij hebt het gezegd. Doch Ik zeg u, van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand van de kracht Gods en komende op de wolken des hemels' (Mt.26:64). Na de Hemelvaart van Jezus bevestigden de twee engelen, die verschenen aan de apostelen toen ze na Zijn opvaart naar de hemel bleven staren: 'Deze

Jezus, die van u is opgenomen naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen (Hd.1:11)'. In Zijn afscheidswaarden, waarmee Hij Zijn discipelen wilde vertroosten, sprak Christus: 'Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen anders zou Ik het u gezegd hebben want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats heb bereid, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook Gij zijn moogt, waar Ik ben' (Jh.14:1-3). De eerste apostelen herhalen deze belofte en wekken de eerste gemeenten voortdurend op om vooral deze maran-atha hoop (Jezus komt!) levend te houden. (Rm.8:17-18; 1Kor.15:51-52; 2Kor.4:18-5:1; Flp.3:20-21; Kol.3:1-4; 1Ts.4:13-17; Jk.5:7; 2Pt.3:13-14; 1Jh.3:2; Jud. 20,21). De Bijbel geeft ons inzicht hoe dit geweldige werk van God in een door Hem vastgestelde volgorde zal plaatsvinden. Eerst komt Jezus als Bruidegom om Zijn bruid te halen (1Kor.15:22-23; Opb.11:12)

en zal de eerste opstanding plaatsvinden; de opstanding uit de doden (Opb.20:4-6). In het huis van de Vader vindt het Avondmaal van de bruiloft van het Lam plaats (Opb.19:7-9). Op aarde komt de grote verdrukking tot een climax. Op het hoogste punt van de verdrukking, na de bruiloft van het Lam, komt de Heer met de Zijnen terug op aarde (Opb.21:1-2). De antichristelijke machten zullen verslagen worden. De satan wordt duizend jaar gebonden (Opb.20:1-3). Het duizendjarig rijk der heerlijkheid breekt aan, de aarde wordt vol van de kennis van de Heer Js.11:9: 'Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken'. Aan het einde van die duizend jaar wordt satan losgelaten (Opb.20:7-10) en daarna vindt de algemene opstanding der doden en het laatste oordeel plaats (Opb.20:11-15). Christus is Degene, Die van God geordend is tot een Rechter van levenden en doden. Hd.10:42: 'En

heeft ons geboden den volke te prediken, en te betuigen, dat Hij is Degene, Die van God verordend is tot een Rechter van levenden en doden'. Hd.17:31: 'Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man, Dien Hij [daartoe] geordineerd heeft, verzekering [daarvan] doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de doden opgewekt heeft'. Jezus komt: de Heilige Geest wijst daarop, ook in onze dagen, en houdt die verwachting levend in de harten van de gelovigen, van christenen van alle tijden. Het is de hoop op en het verlangen naar de wederkomst van de Heer en het Rijk van God, waar gerechtigheid en vrede zullen heersen, die tot op de dag van vandaag door de Heer levend zijn gehouden en zijn blijven bestaan in de gemeente.

Vreemdelingen op aarde

Deze hoop en dit verlangen naar de Heer maakt ons gasten, vreemdelingen in deze wereld. Wij zijn wel op deze aarde maar zeker niet van deze aarde. Een christen, een volgeling van Jezus Christus, heeft zijn/haar vaderland niet op aarde, maar is 'bijwoner'. Dat is toch wat de Bijbel ons leert: Ps.119:19: 'Ik ben een vreemdeling op aarde'. Hbr.11: 13b,14: '... ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten. Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland. Hbr.13:14: 'Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomende'. Van de

gelovigen van alle tijden verwacht en verlangt de Heer dat men innerlijk vrij, los is, om alles te verlaten om Hem, het Lam Gods, te volgen. Christus leert: Mt.19:29: 'En zo wie zal verlaten hebben, huizen, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of vrouw, of kinderen, of akkers, om Mijns Naams wil, die zal honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven beërven'. Besef ik mijn vreemdelingschap, voel ik mij een vreemdeling hier op aarde of voel ik mij hier thuis? Heb ik mij, innerlijk vrijgemaakt van de vergankelijke dingen en weet ik mij in de nabijheid van en in de gemeenschap met de komende Heer (Jezus), Die iets beters en hogers voor mij beschikt heeft en verheug ik mij daarop?

De heilige vreugde van de Wijnstok

Ontmoetingsdag 2019. Die is, Die was en Die komen zal: 'schoonheid' en 'vreugde' in Hem: in Wie Hij is en wat Hij schenkt. Wij geloven en ervaren dat wij leven in de tijd vlak voor de wederkomst van Jezus Christus als Bruidegom om Zijn bruid te halen. Voor allen die bij deze opname horen, houdt dit tevens het ontkomen in, van en uit de aanstaande verdrukking. Christus noemt Zichzelf (Jh.15:1) de ware Wijnstok. Het gaat om een steeds rustig volharden in de innerlijke gemeenschap met Christus, zoals Hij ons leert: Jh.15:5: 'Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen'. Jezus is de

Wijnstok en Zijn vrucht, de wijn of blijdschap van de Heilige Geest, Die van Hemzelf uitgaat. Het beleven van de vreugde in de Heilige Geest, de blijdschap van het geloof in het verbonden zijn in en met de Wijnstok. Broeders en zusters, vreugde en blijdschap nu én in de zeer aanstaande ontmoeting: 1 Kor.2:9: 'Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben'. Houdt de hoop levend; laat het u niet ontnemen; laat het niet verflauwen of vervagen; laat het krachtig zijn, maar u ook kracht geven. Als de hoop verflauwt, als het ontbreekt aan vreugde, of blijd-

schap: bid daarvoor. Jezus leert het ons, spreekt het tot ons; Jezus beloofd het ons: Luk.11:9-10: 'Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden. Want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengedaan worden'. Dat de Heilige Geest ons [vandaag] moge leren, troosten, versterken en inspireren om dichter bij God te komen en dichterbij te komen in toewijding aan, navolging van en diep verlangen, heilige heimwee, naar de komende Bruidegom Jezus Christus. Dat geve ons de Heer. Ik dank u voor uw aandacht.

J.L.M. Straetemans

Open Bijbelstudiebijeenkomsten

Een ontmoetingsdag beperkt zich helaas tot slechts één dag per jaar. Als vervolg starten wij, in het najaar, Open Bijbelstudiebijeenkomsten waarvoor u van harte wordt uitgenodigd. U kunt zich hiervoor opgeven en tevens aangeven waar en in welke onderwerpen u zich zou willen verdiepen. Wij juichen het toe als u familieleden, kennissen of bijv. een collega wilt meenemen. Indien u niet in de gelegenheid bent om de Open Bijbelbijeenkomst(en) bij te wonen kunt u, indien gewenst, de studiegids ontvangen.

U kunt zich aanmelden of de studiegids opvragen via: E-Mail: jlmsraetemans@planet.nl. Website: www.ontmoetingsdag.org. Telefoon: 023 - 528 55 61

Pinksteren: verbinding tussen God en mens

Op het Pinksterfeest herdenken wij de verbinding tussen God en de gemeente. Toen de Heer nog op aarde wandelde sprak Hij met Zijn volgelingen van mond tot mond. Maar na Zijn strijd op deze aarde, die Hij volbracht, is Hij heengegaan met de belofte dat Hij een andere Trooster zou geven, Die ons in alle waarheid zal leiden. 'En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn' (Jh.14:16). Johannes de Doper heeft gewezen op de Heer, Die zou komen als Degene Die met de Heilige Geest en met vuur zou dopen. Echter, tijdens het verblijf van de Heer op aarde heeft Hij niemand met de Heilige Geest gedoopt. De Heilige Geest schonk de Heer pas na Zijn hemelvaart (Jh.7:39). Om alle gerechtigheid op de juiste wijze te vervullen liet de Heer Zich door Johannes dopen. Daarna werd de hemel geopend en de Geest van God daalde op de Heer neer in de gedaante van een duif (Mc.1:10). Het vuur en de duif zijn beiden beelden van de Heilige Geest. De Heilige Geest is gelijk een louterend vuur waarover al gesproken wordt door Maleachi (hst.3:1-4). Dit louteren (dit is zuiveren) gebeurde door de Heer zodat de Heilige Geest Zich kon openbaren. Maar uiteraard bleef er ook verdeeld-

heid en vijandschap tegen de Heer gezaaid worden door de macht der duisternis. In het Evangelie wordt ook gesproken over vuur. Het vuur, het verterend vuur van Gods oordeel (Mt.3:10). Dit vuur is bestemd voor degenen die geen goede maar kwade vruchten voortbrengen. Zoals gezegd, is de duif een beeld van de Heilige Geest. Toen Noach met de ark op de bergen van Ararat bleef vastzitten omdat de wateren van de zondvloed afnamen, werden in de tiende maand, op de eerste van die maand, de toppen van de bergen gezien (Gn.8:5). Als eerste liet Noach na veertig dagen een raaf uit die dikwijls heen en weer vloog, totdat de wateren van boven de aarde verdroogd waren (Gn.8:7). Daarna liet hij een duif uit, om te zien of de wateren afgenomen waren. Maar deze duif vond geen rustplaats voor de holte van haar voet en vloog weer naar de ark terug. Na zeven dagen liet hij opnieuw een duif uitvliegen. Deze kwam met een olijfblad in haar snavel terug. Toen wist Noach dat de wateren afgenomen waren. Hij wachtte nog zeven dagen en liet de duif opnieuw wegvliegen. Deze keer keerde deze echter niet meer terug (Gn.8:12).

Uitwerking

De eerste uitzending van de duif

door Noach, wijst op de werken van de Heilige Geest door de Oudtestamentische profeten. Maar dit alles was niet blijvend. De tweede uitzending van de duif symboliseert de openbaring van de Heilige Geest door het vleesgeworden Woord, Jezus Christus, op Wie Gods welbehagen rustte en Gods Geest rusten kon (Js.11:1-2; Jh.3:34). De derde uitzending van de duif ziet op de uitstorting van de Heilige Geest op het Pinksterfeest. Het Pinksterfeest volgde nadat de Heer ten hemel was gevaren. In de kerk van Christus heeft de Heilige Geest een blijvende woonplaats gevonden. Zoals we zojuist al hebben aangehaald sprak de Heer: 'En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn'. Dit was niet het geval bij de Oudtestamentische profeten. Deze waren wel vervuld maar niet gedoopt met de Heilige Geest der belofte. De Heilige Geest der belofte wil zeg-

gen: de beloofde Heilige Geest. God heeft beloofd Zijn Geest te zullen geven. Hij heeft Zijn belofte vervuld aan al degenen, die Hij uit genade daartoe heeft uitverkoren. Dat zijn zij die het zegel Gods aan het voorhoofd ontvangen hebben, door handoplegging van het apostelambt. De in Adam gevallen mens moet wedergeboren worden uit water en Geest. Dat wil zeggen dat men ten eerste gedoopt wordt met water en ten tweede dat men verzegeld of wel gedoopt wordt met de Heilige Geest (Hbr.6:2). Apostel Paulus zegt: '...en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt' (1Kor.12:6). Ja, de Geest van God werkt in alle mensen die Hem zoeken. We lezen in Gods Woord: 'En Petrus opende zijn mond en zeide: 'Inderdaad bemerk ik, dat er bij God geen aanneming des persoons is, maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem wel-

gevallig...' (Hnd.10:34-35). Naar de door God gegeven belofte, uitgesproken door de profeet Joël, zou Hij Zijn Geest uitgieten over alle vlees (Jo.2:28). Dat wil zeggen over Joden en niet-Joden, in zoverre zij deze Geest begeerden, maar ook wilden ontvangen op de wijze zoals door God beschreven. De Heer is de Doper met de Heilige Geest. Hij heeft daarvoor apostelen gegeven aan Zijn kerk. Door hun gebed vervult Hij het Woord en de handoplegging aan Zijn kerk, met de gaven en krachten van de Heilige Geest. Er is wel verscheidenheid van gaven, doch het is dezelfde Geest, Die aan eenieder uitdeelt gelijk Hij wil (1Kor.12:4 en 11). Apostel Paulus vangt de brief aan de gemeente te Korinthe aan (1Kor.12:1 SV) met de woorden: 'En van de geestelijke gaven, broeders [maar ook zusters], wil ik niet, dat gij onwetende zijt'. Daarna noemt hij ze één voor één, die zijn te rangschikken tot zeven. Zolang de Heer nog niet is wedergekomen zal de Trooster de Werkende zijn onder het volk van

God. Christus toonde aan waarlijk de Levensvorst te zijn, door op de derde dag uit de doden op te staan en 40 dagen later ten hemel te varen, voor de ogen van de Zijnen. Voor Zijn hemelvaart gaf Hij de opdracht niet uit Jeruzalem weg te gaan, maar te wachten op de doop met de Heilige Geest. Daarna zouden zij de kracht ontvangen om van de Heer te kunnen getuigen, zowel in Jeruzalem als in geheel Judea en Samaria, tot aan het uiterste der aarde.

Door de inwoning van de Heilige Geest is de kerk van Christus een levend orgaan. Dit openbaart zich ook door het spreken van de Heilige Geest in de gemeente. Op deze wijze maakt de Heer door Zijn Geest zaken aan ons kenbaar. Het is een uiting van de menigvuldige geestelijke gaven, welke aan de kerk met o.a. de gave van profetie zijn gegeven. Zolang de Heer nog niet is wedergekomen zal de Trooster, de Heilige Geest, de Werkende zijn onder Gods volk.

A. Hobé

De kleur van Hasmal

Bij het lezen en onderzoeken van de boeken van het Oude Testament bemerken wij menigmaal, op in het oog springende wijze, dat vele uitspraken een bijzondere betekenis hebben. In Psalm 22 bijv. spreekt David over zichzelf en toch heeft men direct het gevoel dat hij niet zichzelf bedoelt, maar over Jezus Christus profeteert. De Geest van Christus was op dat ogenblik in hem. David zal dit echter niet ten volle begrepen hebben en zijn tijdgenoten evenmin. De tijd van het lijden van Christus en de heerlijkheid daarna volgende was zelfs voor hen die profeteerden verborgen (1Pt.1:9-10). Wij horen de profeet Daniël vragen: 'Mijn Here, wat zal het einde zijn van deze dingen?' (Dn.12:8). Het hemelse antwoord daarop (vs. 9) luidde: 'Deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot de tijd van het einde'. Zo zullen de profeten ook zeker zelf hebben onderzocht, doch tevergeefs, of zij de profetieën konden verklaren over het genadetijdperk dat komen zou. Hun werd echter geopenbaard, dat die woorden toegesloten moesten worden en verzegeld tot de tijd van het einde (Dn.12:4). Vandaar dat zij niet zichzelf met hun profetieën bedienden, maar wel de dienaren van Christus, die het Woord moesten verkondigen, opdat zij door de Heilige Geest de ware betekenis van die profetieën aan

Gods volk in de laatste tijd zouden voorleggen. In die dingen, zo zegt apostel Petrus in het eerste hoofdstuk van zijn eerste brief, zijn de engelen zelfs begerig om te weten (1Pt.1:12). De dienaren, zo zegt hij, moeten het Evangelie door de Heilige Geest, Die van de hemel gezonden is, verkondigen. En zo is het dat die dienaren de Jacobsladder beklimmen om het Woord in biddend onderzoek van de Schriften uit de hemel te ontvangen en daarna, ook al blijven vele menselijke zwakheden bij ons, weer afdalen om dat Woord de kinderen Gods voor te leggen. Schoon ziet Jacob dit in de droom op de plaats die hij daarna 'Beth-El' noemde, of huis Gods. In dit opzicht kunnen wij in het bijzonder wijzen op de verklaring van de Openbaring van Johannes door apostel F.W. Schwartz in het 'Boek voor onzen Tijd'. Verrassing maakte zich menigmaal van hem meester als de beelden voor hem werden onthuld door Schrift met Schrift te verklaren.

De verborgenheid

Na deze inleiding keren wij terug tot ons uitgangspunt, vervat in het eerste visioen van de profeet Ezechiël. Opgemerkt wordt dat ook de profeet Ezechiël niet zal hebben begrepen wat in dit visioen verborgen lag. Wij zullen ons niet verdiepen in de beschouwingen

en beoordelingen van theologen omtrent de persoon en de visioenen van deze profeet, maar alleen vermelden, dat een der critici hem de stumper onder de profeten noemt. Voor ons is en blijft hij echter een dienaar van de Heer waartoe hij door God werd geroepen. Hij heeft zijn plicht in de dienst van de Heer vervuld en vreesde de openbare mening niet. Er zijn in het Oude Testament visioenen, die eerst op het Oudtestamentisch Israël van toepassing zijn, en daarna overgezet worden op het geestelijke Israël. Dit visioen is alleen uit te leggen in het licht van het nieuwe verbond waarin het zijn vervulling heeft verkregen. Het visioen (Ez.1:4) vangt aan met de woorden: 'Toen zag ik en zie een stormwind kwam uit het noorden af, een grote wolk en een vuur daarin vervangen...'. We lezen in 2 Kronieken 5 (vs.12-14) dat, toen de ark met de 2 stenen tafelen in de tempel was gebracht, de Levieten-zangers en de 120 priesters eenparig de trompetten bespeelden en zongen om zo de Heer te prijzen en te loven. Ook met cymbalen en andere muziekinstrumenten prezen zij de Heer, dat Hij goed is en dat Zijn weldadigheid tot in eeuwigheid is. Toen werd het huis van de Heer met een wolk vervuld en de priesters konden vanwege die wolk niet staan om te dienen want de Heerlijkheid van de Heer had het huis Gods vervuld. Hierbij aansluitend lezen we in Handelingen 2:1-2: 'En als de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen, (Hnd.1:15 spreekt over ca. 120

personen) eendrachtelijk bijeen. En daar geschiedde haastiglijk uit den hemel een geluid als van een geweldigen gedreven wind en vulde het gehele huis waar zij zaten'. Die stormwind is de Geesteswind. Dit zien wij in Ezechiël (37:9), waar de Geest in de gedoden moet blazen. Ook Johannes (3:8) leert ons, dat de Geest werkt als de wind. Gelijk de wind blaast waarheen hij wil, zo werkt de Heilige Geest en deelt aan eenieder datgene mede gelijkerwijs Hij wil. De tegenwoordigheid wordt waargenomen, doch wie zal de oorsprong bepalen en het doel daarvan? Zeker, wij weten dat het uit God is. Maar verklaren hoe het werkt en waartoe dit alles leiden zal kunnen wij niet. In de toekomst zal echter alles tot onthulling komen. Dan wordt het een aanschouwen van alle verborgen Goddelijke krachten en machten. De stormwind komt uit het noorden. In Israël kwam het oordeel menigmaal uit het noorden door vijandelijke machten, die als een roede toegelaten werden, om Israël te tuchtigen. Moeten wij die stormwind als zodanig begrijpen? Nee, niet geheel als zodanig. Doch laten wij wel het karakter van zuivering vasthouden. De noordenwind is koud en sterk in Palestina. Die geweldige wind of stormwind verdrijft de bange mensenvrees en voert de mens in hogere sferen. Het is de drijving van de Heilige Geest Die zich als een geweldige wind op de Pinksterdag openbaarde. Hoe zien wij Petrus onbevreesd een rede houden, sterk en krachtig. Die stormwind drijft een wolk voort door

het luchtruim. Geestelijk kennen wij die wolk als de wolk der getuigen (Hbr.12:1). Die wolk is hier de gemeente van de Heer, Zijn kerk, Zijn getuigen. De Schrift leert, dat dwaalleraars waterloze wolken zijn (Jud.1:12). De witte of blinkende wolk (Opb.14:14) is de verheerlijkte gemeente. Toen Petrus het woord voerde, sterk en krachtig, zagen wij die wolk van getuigen op diezelfde dag met 3000 zielen toemenen. Groot was die wolk toen. In de wolk een vuur. Hoe heerlijk zien wij dat vuur zich openbaren op de Pinksterdag. Zij spraken in vreemde talen, hoe wonderlijk en mooi. Hoe werd de Schrift ook hier weer vervuld. Dat vuur was dus in die wolk van getuigen. 'En een glans was rondom die wolk' zo gaat Ezechiël verder in hoofdstuk 1 vers 4. Inderdaad een heilige glans ging er van die getuigen uit. Vele wonderen en tekenen maar ook de dood, waarmede Stefanus God verheerlijkte! '....en uit het midden daarvan was als de verf van Hasmal, uit het midden van het vuur'. Vergelijken wij Ezechiël 1:27 hiermede, dan zien we dat die verf,

of kleur van Hasmal, ook gezien wordt op de gelijkenis eens mensen, die boven het uitspansel, op de gelijkenis van de troon was. Die gelijkenis eens mensen is Jezus Christus, Die van boven de wolk van getuigen, vanuit de hemel, Zijn kerk bestuurt. Hasmal wil zeggen 'schitterend edelmetaal' of 'gouderts in het vuur': Hasmal is het middelpunt van het vuur, de haard. Zo is Christus, Die de mond der waarheid en Die de Heilige Geest in volheid had op aarde, het middelpunt (Jh.3:34). Ook in het vuur door de Trooster, de Heilige Geest, waardoor Hij van de Pinksterdag af op aarde werkzaam is. Van Hem gaat alles uit. Hem komt toe onze lof en aanbidding als onze Borg en Middelaar bij God de Vader. Doch niet alleen het spreken door de Heilige Geest komt uit de wolk van getuigen tot openbaring. Er is meer dat een onmiddellijk gevolg is van die bijzondere Pinksterdag.

De ambten als gave

Ezechiël ziet iets zeer wonderlijks. Wij lezen (Ez.1:5a) namelijk: 'En uit het midden daarvan (dus uit Hasmal, uit de vuurhaard) kwam de gelijkenis van vier dieren'. De vertaling 'dieren' is hier niet helemaal op zijn plaats. Wij lezen in andere vertalingen: 'levende wezens'. Immers, Ezechiël zegt verder in vers 5b: '...zij hadden de gelijkenis van een mens'. Ook vers 8 spreekt over mensenhanden onder hun vleugelen. Dat die levende wezens of levende gestalten uit mensen moeten bestaan, lezen wij heel duidelijk in Openbaring 5 (vs.

8-10). Daar staat onder andere: '...en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht, en taal en volk en natie'. En verder: '... Gij hebt ons voor onzen God gemaakt tot koningen, en priesteren en wij zullen als koningen heersen op de aarde'. Dit alles ook met betrekking tot de vier levende wezens. In Ezechiël 10 vers 1 worden deze vier levende wezens cherubs genoemd. In Ezechiël 10 vers 14 ontbreekt de naam van de os, doch in de plaats daarvan wordt het woord cherub gebruikt. De naam cherub betekent drager der heils of drager van een levende wagen of trekker van de wagen. Welke van deze verklaringen de juiste is kan moeilijk gezegd worden, doch hoe het ook zij, alle drie hebben zij een mooie betekenis en allen wijzen op een werkzaamheid in de dienst van de Heer. En zo is het ook. Immers, het zijn de ambten, de levensvolle ambten, die Christus op aarde alle vier in Zich droeg, doch die Hij later aan Zijn gemeente heeft gegeven. Ezechiël ziet de strijdende Kerk van de Heer. Vandaar dat wij lezen in Éf.4:11: 'En Dezelfde [Christus] heeft gegeven sommigen tot apostelen en sommigen tot profeten en sommigen tot evangelisten en sommigen tot herders en leraars'. Die ambten, die ook gaven Gods zijn, komen uit Hasmal, uit het midden van het vuur tevoorschijn. (Zie Hnd.13:1-4). Zoals uit vers 1 blijkt waren Barnabas en Saulus toen nog geen apostelen. Misschien was de één profeet en de ander leraar, doch in ieder geval waren zij (nog) geen apostelen. Hun roe-

ping tot een vorig ambt staat niet beschreven, maar tot apostel zeer uitdrukkelijk. Zij komen uit dat vuur van de Heilige Geest als apostelen tevoorschijn. Ook uit Handelingen 14 (vs.14) blijkt dat zij zeker apostelen waren. Aan deze vier ambten liggen ten grondslag de vier menselijke karakters of zielsgaven, die aan de Here God zijn gewijd, door Hem verlost en geheiligd en in Zijn dienst bruikbaar. Deze karaktertrekken, of zielsgaven, zijn: 1. wil; 2. verbeeldingskracht; 3. verstand en 4. gevoel. Deze zielsgaven, of karaktertrekken, ziet Ezechiël in de vier aangezichten van: 1. leeuw; 2. arend; 3. mens en 4. os (of cherub). Ieder mens heeft vier karaktertrekken in zich, doch bij ieder mens zal één van die karaktertrekken meer naar voren komen dan de andere. Bij de één de wil, bij de ander het gevoel etc. Die naar voren komende karaktertrek vormt de persoonlijkheid van de mens of anders gezegd: geeft de boventoon aan zijn karakter. Daarom hebben in Ezechiël de vier gestalten ieder vier verschillende aangezichten, maar toont zich (Opb.4:7) bij ieder van de vier wezens slechts één van die aangezichten. Het komt dus hierop neer: de vier levende wezens zijn de vier ambten en de vier aangezichten zijn de vier karaktertrekken, die elk wat hun aard betreft bij een van de ambten passen. Zo is aan het apostelambt verbonden het wilskarakter of het leeuwen-aangezicht; aan het profetenambt is verbonden de verbeeldingskracht of een arendsaangezicht; aan het

evangelistenambt het verstandskarakter of het aangezicht van de mens en aan het herderambt het gevoelskarakter, waartoe ook het geduld behoort of het ossenaangezicht. Dit moet in wezen in de kerk van Christus aanwezig zijn en moet tevoorschijn treden uit het vuur van de Heilige Geest. De levende wezens moeten uit het vuur van de Heilige Geest tevoorschijn treden en daarom mogen wij ook in deze laatste tijd het Pinksterfeest vieren. Niet als iets wat eenmaal is geschied, maar als een werkelijk feit dat ook wij bezitten mogen. Datgene wat de eerste kerk die grote vreugde en blijdschap gaf. De vroege regen zorgde voor het Zijne, doch de spade [late] regen zal het koren doen rijpen, zodat de oogst van eerstelingen kan worden binnengehaald en aan de Heer kan worden voorgesteld. Tintelend van het vuur van de Heilige

Geest stond daar de eerste kerk van de Heer, schone gaven, heerlijke krachten, geroepen ambten. Nooit heeft Christus de grondslag van Zijn kerk veranderd. Daarom is in deze laatste tijd hersteld wat verloren was, en wederom wordt aanschouwd die stormwind, die wolk, dat vuur en dat Hasmal, waaruit nog steeds die vier levende wezens tevoorschijn treden; niet als een herhaling, maar als een voortzetting van hetgeen eenmaal op die prachtige Pinksterdag werd waargenomen.

Naschrift redactie:

Bovenstaande tekst is overgenomen uit 'Vrede zij U' nr. 21 uit 1953. Geschreven door wijlen profeet M.A. Rusch die diende in de gemeente te Arnhem. De oorspronkelijke tekst is inhoudelijk bewaard gebleven, doch waar nodig aangepast.

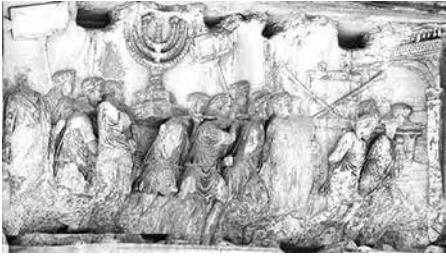
Gelijkenissen

'Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een koning, die voor zijn zoon een bruiloft aanrichtte' (Mt.22:2).

Opvallend is dat Jezus in Zijn tijd op aarde in vele gelijkenissen tot Zijn discipelen en omstanders sprak. Soms begrepen zij het niet en vroegen het aan de Heer, bijvoorbeeld: 'En zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk' (Mt. 13:36b). De Heer legde de gelijkenis dan ook uit op hun vraag. Maar wij komen ook gelijkenissen tegen waar de discipelen geen vraag stelden aan de Heer om uitlegging, zoals bij de gelijkenissen over het koninklijke bruiloftsmaal (Mt.22:1-14). Het zijn zeer mooie gelijkenissen die de Heer ons voorhoudt. Het geeft ons een beeld van hoe het was en hoe het gaat gebeuren, maar wel met een mooie opdracht. De Heer spreekt tot vers 10 over drie gelijkenissen. Laten wij ze stap voor stap doornemen. De eerste gelijkenis lezen wij in de verzen 1 tot en met 3 (Matteüs 22): 'En Jezus antwoordde en sprak wederom in gelijkenissen tot hen en zeide: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een koning, die voor zijn zoon een bruiloft aanrichtte. En hij zond zijn slaven [dienstknechten] uit om de ter bruiloft genodigden te roepen, doch zij wilden niet komen'. Met

het uitzenden van de zogenaamde slaven doelde de Heer op de tijd toen Hij Zijn profeten uitzond in het oude verbond. Deze hebben geprofeteerd tot het uitverkoren volk Israël dat de Zoon des mensen zal komen als hun Verlosser, maar ze wilde niet luisteren en tot Hem komen.

Over de tweede gelijkenis lezen wij in vers 4 tot en met 7: 'Wederom zond hij andere slaven uit, met de boodschap: Zegt de genodigden: Zie, ik heb mijn maaltijd bereid, mijn ossen en gemeste beesten zijn geslacht en alles is gereed; komt tot de bruiloft. Maar zij sloegen er geen acht op en gingen heen, de een naar zijn akker, de ander naar zijn zaken. De overigen grepen zijn slaven, en zij mishandelden en doodden hen. En de koning werd toornig, en hij zond zijn legers uit en verdelgde die moordenaars en stak hun stad in brand'. Dit gaat over de tijd toen de Heer Jezus op de aarde was en Zijn dienstknechten had geroepen en hun de opdracht gaf, zoals beschreven in Matteüs 10. Dit komen wij ook tegen in de gelijkenis waar we het nu over hebben: 'De overigen grepen zijn slaven, en zij mishandelden en doodden hen'. Dit is ook gebeurd nadat Jezus in de middag op Goede Vrijdag als een Lam gedood werd, hetgeen de Heer ook in de

gelijkenis vermeldt: het bereiden van het middagmaal, de ossen en de gemeste beesten. De dienaren werden vervolgd en in gevangenis-zen gezet, gezeseld en vermoord, zoals wij kunnen lezen in het boek de Handelingen der apostelen. Maar ook dat de koning hun stad in brand had gestoken. In het jaar 70 jaar na Christus is de stad Jeruzalem verwoest. Bij dit artikel staat een afbeelding waarop de gouden zevenarmige kandelaar staat die uit de tempel werd gehaald als een triomf voor de Romeinse keizer Titus. Maar de Heer geeft niet op na alles wat er gebeurd was ten tijde van de eerste gemeente. Dat mogen wij lezen in de derde gelijkenis, want daar gaf de koning voor de derde maal een opdracht aan zijn dienstknechten. Het is de opdracht aan Zijn dienstknechten, ook in de laatste tijd, de tijd waarin wij nu leven. Daar geeft de grote Koning aan ons de volgende opdracht, volgens vers 8 tot en met 10: 'Toen zeide hij tot zijn slaven: De bruiloft is wel gereed, maar de genodigden waren het niet waard. Gaat daarom naar de kruispunten der wegen en nodigt allen, die

gij aantreft, tot de bruiloft. En die slaven gingen naar de wegen en verzamelden allen, die zij aantroffen, zowel slechten als goeden. En de bruiloftszaal werd vol met hen, die aanlagen'. Wat een heerlijke en mooie opdracht heeft de Heer ons gegeven om in de derde zending het Evangelie in de wereld te brengen naar heidenen die buiten de stad wonen en nog nooit hebben gehoord dat de Verlosser Jezus Christus, de Bruidegom, staat te komen. Want dezen zijn het die gevonden worden op de wegen, zowel kwaden als goeden. En de bruiloftszaal werd gevuld met aanzittende gasten. Het is niet zomaar een opdracht, het is een opdracht waarop de belofte van de bruiloft des Lams gevierd zal worden zoals beschreven in de Openbaring van Johannes (hst.19:6-7): 'En ik hoorde als een stem van een grote schare en als een stem van vele wateren en als een stem van zware donderslagen, zeggende: Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het Koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt'. Daarom moet in deze laatste tijd klinken: Bereidt u, want Jezus komt!

Amen.

F.A.J.M. Thesselaar

Geloof en hoop.... of zekerheid?

In mijn jeugd hoorde ik iemand nog wel eens zeggen: 'Wie lacht niet die de mens beziet'. De betekenis van deze uitspraak werd niet direct door mij begrepen. Nu neig ik er regelmatig naar om deze uitspraak te veranderen in: 'Wie heeft geen verdriet als hij (of zij) de wereld ziet'. Een wereld vol eigen belang, haat, oorlog, honger en nog een heel lange lijst grote en kleinere problemen die wel onoplosbaar lijken. Kenmerkend is de situatie dat mensen, al dan niet groepsgewijs, regelmatig tegen elkaar opstaan om het bekende eigen gelijk te halen. Diverse rapporten geven aan dat de verschillen alleen maar groter worden in plaats van kleiner. De wereldwijde industrie voor oorlogsbewapening kent een omzet van ca. 1500 miljard euro. Jaarlijks welteverstaan. Er is een enorme beweging die zich inspant om 'het milieu' dominanter op de agenda te krijgen. Niet zelden wordt hierbij gesteld dat de aarde aan het vergaan is en men opgroeit zonder hoop of toekomst. Als definitie van hoop wordt aangegeven: 'Hoop is de onzekere verwachting dat een bepaalde gewenste gebeurtenis zal plaatsvinden. Er zijn twee tegengestelden van hoop: wanhoop als de kans op de gewenste gebeurtenis verkeken lijkt, of vrees als de (onzekere) verwachting een ongewenste gebeurtenis betreft. Hoop kan passief zijn, zoals een

wens, maar ook actief'. Duidelijk lijkt wel te worden dat de mens, of de ontwikkelde systemen (kapitalisme, socialisme of communisme bijvoorbeeld), geen oplossingen meer lijkt te hebben om het tij te keren.

Rijke zegen

In de Bijbel komen wij het woord hoop (of hopen) regelmatig tegen. In de tweede brief aan de gemeente te Korinthe schrijft apostel Paulus over de verdrukking die men in Azië ondervonden heeft, maar ook hoe men daaruit verlost is: 'En Hij heeft ons uit zulk een groot doodsgevaar verlost en zal ons verlossen: op Hem hebben wij onze hoop gevestigd, [dat] Hij ons ook verder verlossen zal...' (2Kor.1:10). Hier komt helder naar voren dat het een verwachting is dat Hij voor verdere verlossing zal zorgen. Dat die hoop, die verwachting, niet beschaamd zal worden leren we uit de brief aan de Romeinen: '...en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons gegeven is, zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven' (Rm.5:5-6). In andere vertalingen wordt geschreven dat de hoop niet beschaamd zal worden (niet zal teleurstellen) en heeft daarmee dus een iets ander karakter. In de brief aan de

Hebreeën wordt de hoop zelfs het 'anker der ziel' genoemd: 'Haar hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchisedek hogepriester geworden in eeuwigheid' (Hbr.6:19-20). In het natuurlijke leven heeft een anker als doel om een schip vast te leggen op een bepaalde plaats. Als we dus lezen dat de hoop het anker der ziel is dan houdt dit in dat we op deze wijze verankerd/vastgezet worden op de plaats die de Heer heeft gegeven. Het voorkomt dat we afdrijven van de weg der waarheid. De Schrift leert ons dus dat er wel degelijk hoop en verwachting mag of zelfs hoort te zijn.

Betekenisvolle feesten

Dit brengt ons naar de christelijke feestdagen die we in deze periode hebben. Allereerst herdachten we de kruisweg die de Heer is gegaan. Een weg vol pijn, lijden, spot en hoon die Hij voor de mensheid is gegaan; uit vrije wil. Niet velen in de wereld ontkennen overigens dat dit feit heeft plaatsgehad. De Heer Zelf zegt over Zijn vrijwillige weg: 'Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg om het weder te nemen. Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen; dit gebod heb Ik van mijn Vader ontvangen' (Jh.10:17-18). Tijdens de kruisiging '...kwam er duisternis over het gehele land tot het negende uur' (Mt.27:45).

De tijdsrekening in onze tijd geeft aan dat dit vanaf 12 uur 's middags plaatsvond. Dus op klaarlichte dag. Direct na het sterven vinden er nog enkele opzienbarende zaken plaats: 'En ziet, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; en de aarde beefde, en de steenrotsen scheurden. En de graven werden geopend, en vele lichamen der heiligen, die ontslapen waren, werden opgewekt; En uit de graven uitgaan zijnde, na Zijn opstanding, kwamen zij in de heilige stad, en zijn velen verschenen.

En de hoofdmans over honderd, en die met hem Jezus bewaakten, ziende de aardbeving, en de dingen, die geschied waren, werden zeer bevreesd, zeggende: Waarlijk, Deze was Gods Zoon!' (Mt.27:51-54 SV). Een van de gevolgen is dat de bewakers naar aanleiding van deze gebeurtenissen tot de conclusie komen dat het inderdaad de Zoon van God is Die gekruisigd is. Zij konden (net als de moordenaar aan het kruis) de waarheid niet langer ontkennen. Er werden immers graven geopend, ontslapen heiligen opgewekt en zij 'verschenen aan velen'. Er zijn dus getuigen geweest die hen gezien hebben. Mogelijk zijn dit ook degenen die dit van generatie op generatie hebben doorgegeven. In dit tekstgedeelte zien we ook een glimp van de toekomst. De eerste brief aan de gemeente der Tessalonicenzen onderwijst ons op dit punt: 'Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des

Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden' (1Ts.4:15-18). Als we dus in de toekomst zien dat de Heer de graven opent en de gestorvenen in de hope der eerste opstanding opgewekt worden, mogen we weten dat dat het moment is waarop de Heer de Zijnen tot Zich neemt. Volledig conform de belofte van de Heer die sprak: 'Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven' (Jh.14:19).

sproken door een boodschapper van de Heer: 'Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, gelijk Hij gezegd heeft' (Mt.28:6a). De boodschapper bevestigt dat de Heer dit Zelf al vooraf had aangegeven. Hij is dus de Waarmaker van het Woord. Bedrog zien we wel als reactie op de door Hem beloofde opstanding. De raad besluit tot een leugen om Zijn waarheid te ontkennen: 'Toen zij onderweg waren, zie, enigen van de wacht kwamen in de stad om de overpriesters al het gebeurde te berichten. En in een vergadering met de oudsten kwamen zij tot een besluit en zij gaven de soldaten veel geld, en zij zeiden: Zegt, zijn discipelen zijn des nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen' (Mt.28:11-13). Met deze leugen beschuldigde men de volgelingen van de Heer, terwijl men wist dat de Verlosser waarlijk was opgestaan. Pogingen om dit grote feit te ontkennen zouden echter

Vervolgens werd op de derde dag een leeg graf aangetroffen. Toch was vooraf opdracht gegeven het graf te kenmerken: 'Geef daarom bevel het graf te verzekeren tot de derde dag; anders konden zijn discipelen Hem komen stelen, en tot het volk zeggen: Hij is opgewekt uit de doden...' (Mt.27:64a). Met verzekeren wordt bedoeld het aanbrengen van een zegel. Men spande bijv. een draad over de steen en bevestigde daaraan één of meer zegels. Als men dus het graf in wilde gaan moest de draad en daarmee het zegel verbroken worden. Maria en Maria van Magdala worden toege-

niet lukken. Jezus vertoonde Zich immers aan velen: de vrouwen die Hem zochten, de discipelen, de Emmaüsgangers en 'aan meer dan 500 broeders tegelijk' (Mt.28:9, Mt.28:16-17, Lc.24:15-16, 1Kor.15:6). Aansluitend kennen we de geschiedenis van de Hemelvaart. Ook hier zijn de Zijnen weer getuigen van zo blijkt: 'En nadat Hij dit gesproken had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen' (Hnd.1:9). Diverse keren had de Heer gesproken over de andere Trooster Die Hij zou zenden. Dit geweldige heilsfeit herdenken we met het Pinksterfeest dat 10 dagen na Hemelvaart gevierd wordt. Wij zijn allen oor- en ooggetuige van het feit dat dit niet alleen waargemaakt is, maar ook dat de Heilige Geest nog altijd het volk leidt. Hij zal dit blijven doen tot dat grote moment waar we zo naar uitzien. Waarom weten we dat zo zeker? Omdat Hij het beloofd heeft! Hij is degene in Wiens Mond geen bedrog is gevonden.

Zekerheid

De genoemde heilsfeiten mogen leiden tot zekerheid van ons geloof. Zoals we hebben gelezen was er ook in de tijd van de Heer al sprake van ontkenning, list etc. De brief aan de Galaten geeft dit duidelijk aan: 'Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door

de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander Evangelie, en dat is geen Evangelie. Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien' (Gl.1:6-7 vgl. Lc.1:1-4). In deze tijd is het niet anders en wordt het alleen maar erger. De Heer Zelf wees de Zijnen erop dat alles wat geschiedde al in het Oude Testament is aangekondigd: 'En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet gelooft alles wat de profeten gesproken hebben!' (Lc.24:25). Oftewel: men had het kunnen weten. Door de profeten was dit al aangekondigd. De vervulling van de Goddelijke Woorden vinden we in het Nieuwe Testament terug. Dat geloof, die hoop is een volstreckte zekerheid als een anker aan ons hart; in ons hart gebeiteld. Niets zal ons kunnen scheiden van Zijn liefde en genade (Rm.8:31-39), behalve wijzelf. Laten we op die weg in vol vertrouwen verder trekken, niet moe of mat worden en vrijuit spreken en niet zwijgen (Hnd.18:9-10), verkondigende: 'U zij de glorie opgestane Heer' Die spoedig zal wederkomen en Zijn rijk van heerlijkheid zal stichten. Het is onze hoop dat dit spoedig gebeurt, maar onze zekerheid dát het zal plaatshebben.

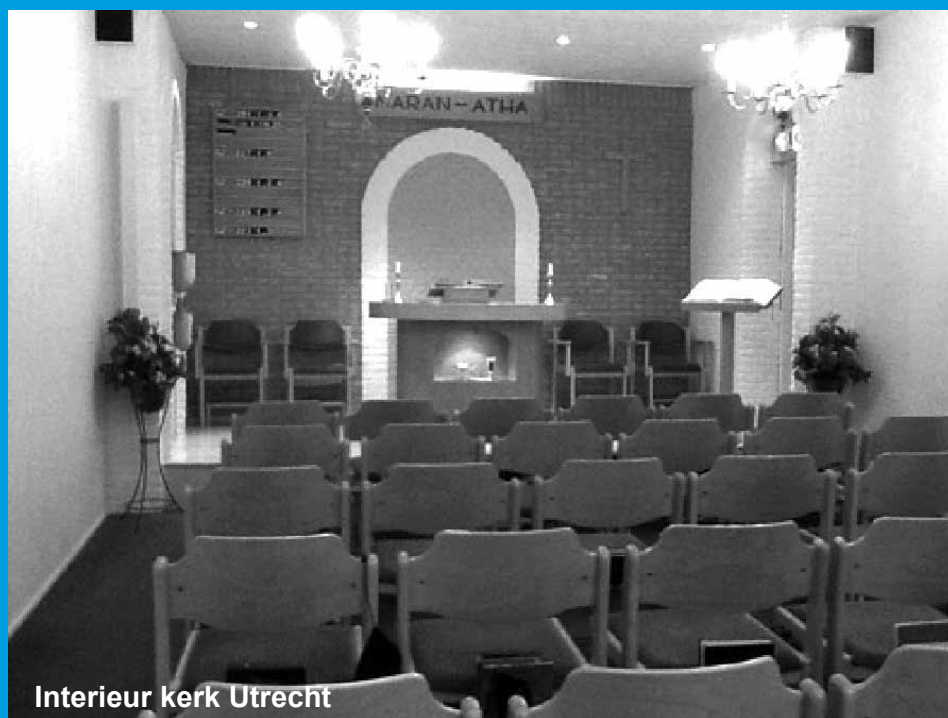
R.C. Boekhout

VOORAANKONDIGING MARAN-ATHADAG 2019

Het ligt in het voornemen om, zo de Heer wil, een Maran-athadag te houden op zaterdag 5 oktober 2019. De bedoeling van deze dag is om ons te bezinnen op wat Christus, in Zijn liefde, heeft geschonken in het apostolische werk; het leren begrijpen waar wij, als getuigenis, voor gesteld zijn. Bewustwording van het geloof en hier bewuster mee omgaan. De Heer onze God roept ons op tot dienstbaarheid. Ter voorbereiding zullen wij hierover spreken op Bijbelstudie-avonden, die daar speciaal voor georganiseerd worden.

De Maran-athadag wordt gehouden in de Immanuëlkerk, Achterdorpstraat 5, 3772 CC Barneveld en is alleen toegankelijk voor leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk. De bijeenkomst vangt aan om 10.00 uur en de kerk is open vanaf 9.00 uur. De dag eindigt om ca. 16.15 uur. Wij hopen van harte dat u, ouderen en jongeren, aanwezig zult zijn op deze belangrijke dag.

Wij bidden en hopen dat deze dag een positieve bijdrage mag zijn tot de onderlinge liefdeband en eenheid. Dat de Heilige Geest ons moge bouwen, verbinden en versterken. Wij vragen u deze dag en de voorbereiding daarop in uw gebeden te gedenken.

Interieur kerk Utrecht

De Erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk	10 uur
	Gat van West-Noord-Westen	tweemaal per maand

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres: J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem